

Te godine, posle bagrema formirao sam dvadesetak rojeva od samo dva Fararova rama i zrelog matičnjaka. Postavio sam ih na osnovna društva. Taman kada se se matice oplodile i pronele, a pre nego što je leglo počelo da se izvodi, morao sam da ih premestim na drugo mesto u pčelinjaku. Ono malo izletnica vratilo se u osnovna društva. Malo kasnije boca je zamedila. Svi rojevi su izvukli po nekoliko satnih osnova. Odlično su se razvili. Većina njih je donela meda za jedan nastavak. Samo dva ili tri sam morao da dohranim radi dopune zimnice.

Boca počinje da cveta kada i suncokret. U početku ne medi. Tek kada masovnije počne da cveta počinje i medenje. To je, obično, pri kraju suncokreta. Medenje, najčešće, traje oko dvadeset dana. Kako sve više počinje da ima precvetalih cvetova, tako počinje da popušta medenje. Troši se energija i hrana na seme.

Zbog lakog razmnožavanja, zbog toga što je stoka ne dira, a najviše zbog obilja nektara, svaki pčelar bi trebalo da se potrudi da ove biljke ima u blizini pčelinjaka. Površine pod bocom ne treba obnavljati. Iz opalog semena svake godine niču nove biljke. Vetar lako raznosi seme boce, pa zato nova biljka može nići daleko od mesta gde je seme nastalo. Eto novih površina sa ovom, za pčele, veoma korisnom biljkom. {jcomments on}